

Klogeste at holde sig til, hvad nu gennem en Aarrække har været lagt til Grund, altsaa Betragtningen af Budgettet, saaledes som det overhovedet fremtræder her paa Finantsloven. Jeg vil da minde om, at skjøndt Udgiften til Postdampsskibet er optaget paa dets Budget, fremtræder der dog et kalkuleret Overskud af 75,000 Kr. Nu har imidlertid den ærede Ordfører villet gjøre gjældende, at den Forbedring af Landpostvæsenet, som han og Flere med ham anse for at være nødvendig, vilde medføre en Beføstning, der er betydelig større end 75,000 Kr. Det turde nu nok være, at man ved nærmere Betragtning vil finde, at Forestillingerne om, hvad der kræves til en virkelig hensigtsmæssig Forbedring af Postvæsenet, endnu ere temmelig tvævende, og at Ingen har rigtig klare Forestillinger om, hvilket Beløb det gjælder. Det antages, og vistnok ikke ganske uden Føje, at de Beregninger, som tidligere fra Postvæsenets Side ere gjorte angaaende Udgiften til den meget gennemgribende Forbedring af Landpostvæsenet, som tidligere Udvalg have bragt i Forslag, ere noget for rundelige. Men det turde ogsaa nok være, at den Beregning, som gjøres af Udvalgets Flertal med Hensyn til, hvad Landpostvæsenet kræver, og hvad da med Nytte kan anvendes, ligeledes er urigtig. Under alle Omstændigheder tror jeg, at dersom der aarlig anvendes til Landpostvæsenets Forbedring et saadant Beløb som det, der t. Ex. i Aar er tilovers paa Postvæsenets Budget, kunde Ingen negte, at man derved havde vinst en høj Grad af Rundhaandethed mod disse Interesser, for hvis Fremme vi Alle kunne siges at være den samme Belovillie. Men i alt Fald tror jeg, det maa fastholdes, at Xrangen til det nye Postdampsskib er saa stor, at det ikke gaar an at skyde noget andet Element ind foran dette. Det vil dog vistnok ogsaa have flaaet Enhver, at der er noget høist vilkaarligt i den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører udtalte den Anskuelse, at, har det gaaet saa længe med de Postdampsskibe, som nu ere bestjæftigede i Farten Korsør-Nyborg-Kiel, saa kan det nok gaa en Dyrkehavstid endnu, og at eet Aar eller to kunne disse Skibe vel nok holde ud endnu, ret som om, naar vi imod Flertallet bevilge Penge til et nyt Postdampsskib, der ikke endda maatte medgaa 2 Aar, før det kan indtræde i Farten. Det er jo tilstrækkelig klart og bestemt fremhævet af den ærede Indenrigsminister, at vi paa dette Omraade ikke alene have at tage Hensyn til vore egne Anskuelser om, hvad Postforbindelsen kræver, men at vi staa i et saadant Forhold til en Nabomagt, at ogsaa dens Anskuelse om den forsvarelige og anstændige Besørgelse af Poststrømen er et Moment af den største Betydning. Og derom turde dog vel Alle være enige, at det vilde være høist uheldigt, om der derved skulde komme en Tvang, et Tryk, en Pression paa os i dette Forhold, naar vi selv have haft Minere

aaend for, at der her var Noget, vi skyldte at gjøre. At rasonnere som den ærede Ordfører, nemlig at sige, at Xrangen til et nyt Postdampsskib er ikke brændende, at dette kan skydes ud endnu i nogen Tid, men derimod Landpostvæsenet trænger ganske overordentlig haardt og slet ikke kan taale at vente — det er dog aabenbart at mistkjende det virkelige Forhold mellem disse to Ting. Hvor meget vi end ønske, at Landpostvæsenet maa komme i den bedst mulige Udvikling, og at de Fordringer, som med Billighed kunne gøres, fuldt ud tilfredsstilles, saa tror jeg, Alle maa være enige om, at den omtalte Linie er Centralinien af Postforbindelsen, og at man vilde handle urigtigt og uforstandigt, om man vilde fremme Postcirculationen i de yderste Led og Epidiser af Samfundet, men derimod forsømme at bringe den egentlige Hovedaare op til den højeste Grad af Fuldkommenhed. De Herrer, som have haft Leilighed til, blandt Andet for at komme til og fra Rigsdagen, at passere Beltet ved Hjælp af Postdampsskibet, ville af deres egen Erfaring kunne bevidne, at Skibene ere meget langt fra at være tilfredsstillende, og de, der have haft Leilighed til at gjøre den længere Fart Korsør-Kiel, ville vide, at meget ofte forsinkes Skibet — dog, jeg tør ikke bruge dette Udtryk, men undertiden forsinkes Skibet, og meget ofte naas kun den fastsatte Ankomsttid ved en saa forceret Fart, at den ikke er fri for at være farlig. Vi skyldte derfor i højeste Grad at gjøre, hvad der staa i vor Magt, for at bringe denne Linie, som nu en Gang er den væsentligste i hele vor Forbindelse med Udlandet, i en saa tilfredsstillende Stand, at der ikke med Føje kan klages derover. Det kan jo være, at vi om nogen Tid kunne have Udsigt til andre Forbindelser; det er jo muligt, at de Illusioner, vi have næret tidligere om en Forbindelse over Fjæster med Nordtyskland, siden kunde vise sig at være sikkere Forhaabninger og mere grundede Forventninger, end de hidtil have været. I saa Tilfælde vil altsaa Farten over Søen i betydelig Grad formindskes; men saaledes som Forholdet nu er, er Routen Korsør-Kiel den egentlige Hovedarterie i hele det danske Postvæsen, og at bringe den til den højeste Grad af Fuldkommenhed, synes at maatte være den første og vigtigste Opgave, den, for hvem alle andre maa vige, og som ikke bør skydes til Side til Bedste for nogen Anden. Jeg erkjender villig, at Fordringerne om Landpostvæsenets Forbedring ere berettigede, og det vilde derfor være ubesøjet, om man, for at naae Postdampsskibet, vilde undlade at give Bevilling til Landpostvæsenets bedre Udvikling; de Herrer, som med mig dele denne Anskuelse i Finantsudvalget, have ogsaa erklæret sig villige til i denne Henseende at imødekomme alle rimelige Fordringer, men have kun stillet Postdampsskibet i første Række, idet de forøvrigt ere villige til at strække